

Miły ATZ, 7 razy (prod. @atutowy)

ATZ, ATZ, ej

Bywa że jestem odporny na potworny ból
Mam amulet ochronny na twój ogromny głód
Kontynuuję podróż, nie odgrywam ról
Nie sypię prosków na rany, mam wuchte jointów
Nagranych przez co stres wypłucze się jak sól
Jesteś zaorany (fest), to był (test), więc japę stul
Yo, czekałeś na miły gest
ATZ na oldschoolu to twój przedwczesny kres
Teraz stwierdzam, że bym coś, kurwa, na bicie przegryzł (co?)
Może twój pseudointeligentny przebłysk wyśmiał
Twoje zaślepienie przez zysk
Nie wiem, co żeś myślał, ale należy ci się liść na pysk
A ja wypiję za ludzi i miejsca
Które już często opisywałem w wersach
Kochają bez warunku i nie toną w pretensjach
Ja to klasyka gatunku i to w obu wersjach
Więc zaciskam zęby, mijam różne maski i omijam różne gęby
Z płuca wypływam dymów kłęby, z gardła emanuję prawdą
Nie chcę dbać o twe względy, więc nie powiem pardon

Wybaczam siedem razy na dzień, ale weź nie szalej
Może znikną po dekadzie tamte stare żale
Uprzedzony idę starym korytarzem dalej
Daję kredyt zaufania, ale nie na stałe

Dlatego nie przechylaj szal
Nawet jeśli nerwy twarde jak stal
Siedem razy, siedem dni, ginie żal
A ten parkiet jest śliski, wkoło toczy się bal
Dlatego nie przechylaj szal
Nawet jeśli nerwy twarde jak stal
Siedem razy, siedem dni, ginie żal
A ten parkiet jest śliski, wkoło toczy się bal

Ta sama stara śpiewka, dla mnie od dawna
Brak tematu, eliminuje te wszystkie lata z automatu
Wisi mi twoja wypłata i to ile płacisz VATu
To twoje słowa czy czytasz mi wydruk z automatu, tej
Pokaż mi świat swój, filozofie
Najlepsze miejsca, gdzie gubisz pion na żyroskopie
Gdzie można dostać w ryj i nabyć konopie
Aż po najdroższe budowle we wschodniej Europie
Nie potrzebuję chorych jazd, bo mam dość własnych
Dlatego żyję wśród miast, budżet mam dość ciasny
Gdy pojawia się chwast, zamykam synapsy
Choćbym miał tracić czas idąc przez najgłębsze zaspasy
Każdy toczy własny głaz i przykleja plastry
Na każdą z ran, które przebiły ochronne warstwy
Czasem to fake ziomki, czasem niewiasty
Omijam to, zanim dopadną mnie objawy jaskry
Przekaz chyba jest jasny
Wylewam swój ból na tracki, zostają namiastki
Zdejmuję maski, na palce zakładam naparstki
Grubą nicią szyję każdy z aspektów naszych relacji
Więc gdy wbijam szpilę, należysz do garstki
Ale wybaczam non stop w efekcie bożej łaski
To fakt, nie chcę więcej wpaść w macki
Skurwysynów, którzy zakładają stal na nadgarstki

Wybaczam siedem razy na dzień, ale weź nie szalej
Może znikną po dekadzie tamte stare żale
Uprzedzony idę starym korytarzem dalej
Daję kredyt zaufania, ale nie na stałe

Dlatego nie przechylaj szal
Nawet jeśli nerwy twarde jak stal
Siedem razy, siedem dni, ginie żal
A ten parkiet jest śliski, wkoło toczy się bal
Dlatego nie przechylaj szal
Nawet jeśli nerwy twarde jak stal
Siedem razy, siedem dni, ginie żal
A ten parkiet jest śliski, wkoło toczy się bal